

Апостола от Карлово, другари от четите, а впоследствие и дейци от националната ни история – П. Хитов, Ф. Тотю, Ст. Караджа, А. Кънчев, Д. Общи, Хр. Ботев, Т. Райнов, Л. Каравелов. „Тая среда от знаменити дейци е допринесла твърде много както в закрепване на вярата в добрия изход на една въоръжена борба за Освобождението на България, така и за изясняване на не малко тъмни въпроси по организацията на тези борби.“²⁷

Никола Славчев продължава да пише за Апостола и в следващите години – след юбилейната 1937-а. Влиза в остра полемика с други автори, особено с Иван Клинчаров. А и негови публикации също стават обект на критика.

На 23 ноември 1939 г. Славчев пише статията „Севлиево в епохата на В. Левски“, с която се опитва да хвърли допълнителна светлина върху революционния комитет в Севлиево от времето на Левски. Като отбелязва оскъдните сведения, той се основава на два източника. Първият е джобният бележник на Апостола, в който той сам е записал преминаване и разходи, направени в Севлиево. Вторият – пълномощното на Христо Иванов – Големия от 25 юли 1872 г., дадено му от Васил Левски. Славчев отбелязва значението, което Апостола винаги е отдавал на селищата от двете страни на Стара планина и Средна гора. Това се отнася и за Севлиево. То е в Търновски окръг, за който е упълномощен Големия, а в пълномощното му сред организаторите за селищата в района е посочен и Вичо Севлиевеца. Като изтъква участието на Севлиевския край в Априлското въстание, което е подготвено предимно от хората на революционните комитети от времето на Левски, авторът заключава, че „... в Севлиево е имало силен револ. комитет“.²⁸ В тази кратка статия Славчев критикува биографите на Апостола Захари Стоянов и Стоян Заимов. Те според него „...не са могли правилно да схванат задачата си, както и не са могли да разберат отговорностите си пред историята, които самоволно бяха поели“ и още, че „... са търсили из живота на Левски не същината на неговата дейност – събуждане и организиране на потиснатия български народ за борба против тиранията, а разните премеждия и случки, отдето написаните от тях биографии са повече романи с малка историческа стойност“.²⁹ В друга своя статия той също дава много категорична оценка на писаното от Заимов, че 95% от всички дати в биографията на Левски са

27 Пак там, а.е. 24, л.14.

28 Пак там, а.е. 26, л.3.

29 Пак там, а.е. 26, л.1.